

og oven i Købet vedtage dem paa en Basis som den, der her foreligger, som maaske kan bevirke, at disse Embedsmænd forbliver Undtagelser ud i en fjern Fremtid, medens Retten til med Regeringens Tilladelse at have Bierhverv i Henhold til Paragraf 44 i Tjenestemandsløven tilkommer alle andre Klasser af Tjenestemænd. Det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds sagde, at det, hvis man fulgte Venstres Anvisning og efter Overvejelser i Lønningsraadet fremsatte et Lovforslag om denne Sags Ordning, kunde gaa saaledes, at Loven kunde strande, og saa var man lige vidt. Nej, saa havde man Paragraf 44 at holde sig til, og den vilde i og for sig for fremtidige Tilfælde være tilstrækkelig. Men kan Loven strande, naar den som Motor, som Fremdrift, har netop denne Sag, hvor meget lettere vilde en Overvejelse af andre Embedsmænds Forhold saa ikke kunne strande, naar vi en Gang har faaet denne Sag, de udenrigsministerielle Embedsmænds Forhold, afgjort? Derfor tror jeg, at vi vil staa os ved i denne Sag at se alment, saaledes som det er Lovgivningsmagts Pligt at gøre, og drage Om-sorg for, at der igennem Lovbestemmelser, gennemførte i den kommende Rigsdagssamling, finder Afgørelse af dette Spørgsmaal Sted, saa at Tjenestemændene i Fremtiden ikke faar Tilladelse til at have Bierhverv i andre Tilfælde end saadanne, hvor Undtagelsen maatte findes selvfølgelig eller tvingendende nødvendig. Jeg tror, at en Forhandling paa det Grundlag vil have bedst Udsigt til at føre til en Overenskomst. Det forekommer mig endvidere, saaledes som jeg antydede i mine første Bemærkninger om disse Forslag, at man fra Rigsdagens Side, inden man træffer Afgørelse her, har Pligt til at overholde Tjenestemandsløvens Paragraf 24, som positivt tilsiger Tjenestemandorganisationerne Forhandlingsret, Ret til at blive spurgt, inden der træffes indgribende Bestemmelser i deres Forhold ved fornyet Lovgivning.

Det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Schovelin) sagde, at naar Udenrigsministeren nu har givet sig — som han udtrykte det — med Hensyn til den Fremgangsmaade, der skal bringes i Anvendelse ved Udpegning af Oplysningsbureauets Chef, naar Udenrigsministeren kan lade Oplysningsbureauets Chef udpege af Erhvervene, hvorfor i Alverden kan saa Udenrigsministeren ikke ogsaa lade Direktøren udpege fra en Side udenfor Udenrigsministeriet? (Afbrydelse af Schovelin). Jo, det ærede Medlem sagde: hvorfor kan Raadet vælge Bureauets Chef, medens Ministeren selv vil

vælge Direktøren? Jeg haaber ikke, det er efter dette Princip, det ærede Medlem vil forhandle i Udvalget, det Princip, henvendt til Modstanderen, at naar han har givet efter paa det ene Punkt, hvorfor kan han saa ikke ogsaa give efter paa det andet? Thi hvis det er Tilfældet, vil det være en Forhandlingsform, som ikke har Udsigt til at bringe noget Resultat. Jeg synes, det er rimeligt, at Direktøren vælges ud fra det dobbelte Hensyn, det almenpolitiske og det erhvervspolitiske, og at Ministeren stilles frit med Hensyn til Ansættelsen af en Person, som i sig forener et nøje Kendskab paa begge disse Omraader, medens det er lige saa naturligt, at Erhvervene, hvis Interesser saa nøje knyttes til Oplysningsbureauet og til Erhvervsraadet, faar Ret til at udpege Formanden for dette. Men der bør vel ikke heller være nogen Strid om disse to Punkter mellem det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds og os. Jeg forstod, at det ærede Medlem paa et enkelt af disse Punkter var villig til at undlade at stille Forslag, naar han kunde faa Viden — og saadan Viden synes jeg, at det ærede Medlem faar i tilstrækkelig Grad, naar det tilsiges ham, at der vil blive taget Hensyn til alle de Betingelser, som bør være opfyldte af den Person, der skal ansættes i Stillingen som Direktør i Udenrigsministeriet, at der vil blive taget Hensyn saavel til almenpolitiske Kvalifikationer og Indsigt som til erhvervspolitisk Indsigt, og at man erkender, at paa begge Omraader er det fornødent, at den vedkommende Person er vel informeret.

Det ærede Medlem genoplivede Forhandlingerne fra Folketinget om Nedsættelsen af et udenrigspolitisk Udvalg. Forslaget derom, som var fremme i Folketinget, blev jo forkastet med en aldeles overvældende Majoritet, og mon det ikke vilde fremme Forhandlingerne om dette Lovforslag, hvis man i de nærmeste Dage undlod at stille Forslag, om hvilke man dog ved, at de ikke kan samle et Flertal, og om hvilke man altsaa ved, at de kun kan tjene til Forhaling af de Forhandlinger, der absolut maa føres til en snarlig Afslutning? Jeg deler ganske den Betragtning, som den højtærede Udenrigsminister her har fremsat, at i Finansudvalgene, ganske særlig i Folketingets Finansudvalg, har vi en parlamentarisk Repræsentation, der naar som helst kan afkræve Regeringen Oplysninger, og som i det Omfang, hvori det kræves, ogsaa modtager saadanne Oplysninger; derigennem synes det mig ganske afgjort, at Etableringen af et sær-